

ROZHODNUTIE

7. disciplinárny senát Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov (ďalej len „disciplinárny senát“) v zložení JUDr. Jozef Ďurica, predseda disciplinárneho senátu, JUDr. Jaroslav Mráz, člen disciplinárneho senátu a JUDr. Eva Šajánková, člen disciplinárneho senátu vo veci návrhu na začatie disciplinárneho konania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky Mgr. Gáborom Gálom proti disciplinárne obvinenému JUDr. B. G., súdnemu exekútorovi, so sídlom xx takto

rozhodol

Disciplinárne konanie vo veci disciplinárneho previnenia súdneho exekútora JUDr. B. G., Exekútorový úrad xx, v súlade s ust. § 228a písm. d) Exekučného poriadku,

s a z a s t a v u j e

- 1) Pre disciplinárne previnenie podľa bodu 1) návrhu na začatie disciplinárneho konania, zo dňa 08.11.2019, na skutkovom základe, že v rámci výkonu exekúcie EX xx v období rokov 2006 až október 2013 a taktiež v období od 01.11.2013 do 11.11.2015 bezdôvodne nekonal,
- 2) Pre disciplinárne previnenie podľa bodu 2) návrhu na začatie disciplinárneho konania, zo dňa 08.11.2019, na skutkovom základe, že v rámci výkonu exekúcie EX xx exekučným príkazom zo dňa 09.11.2017 prikázal Sociálnej poisťovni vykonať zrážky z dôchodku povinného nad zákonom prípustný rozsah,
- 3) Pre disciplinárne previnenie podľa bodu 3) návrhu na začatie disciplinárneho konania, zo dňa 08.11.2019, na skutkovom základe, že v rámci výkonu exekúcie EX xx neupovedomil účastníkov exekučného konania o vzniku ďalších trov exekúcie

pretože zanikla zodpovednosť disciplinárne obvineného za disciplinárne previnenie.

Pre disciplinárne previnenie podľa bodu 1) návrhu na začatie disciplinárneho konania, zo dňa 08.11.2019 na skutkovom základe, že v rámci výkonu exekúcie EX xx v období od 12.11.2015 do 09.11.2017, kedy bol vydaný príkaz na začatie exekúcie zrážkami z dôchodku povinného bezdôvodne nekonal, disciplinárny senát disciplinárne obvineného súdneho exekútora JUDr. B. G.,

neuznáva vinným

zo spáchania disciplinárneho previnenia spočívajúceho v porušení povinnosti exekútora postarať sa o vykonanie exekúcie v primeranej lehote, s požiadavkou riadneho výkonu exekučnej činnosti bez spôsobenia prierahov, nakoľko sa nedopustil disciplinárneho

previnenia v zmysle ustanovenia § 220 ods. 1 Zákona NR SR č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /ďalej len EP/ v platnom znení a preto sa mu

disciplinárne opatrenie neukladá.

Trovy disciplinárneho konania vo výške xx EUR (slovom: xx) znáša Slovenská komora exekútorov.

Odôvodnenie :

Na základe návrhu zo dňa 08.11.2019 začalo disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému súdnemu exekútorovi JUDr. B. G., ktorým návrhom navrhovateľ za zavinené porušenie povinností exekútora, ktorého sa dopustil pri výkone exekučnej činnosti, navrhol udeliť disciplinárne obvinenému súdnemu exekútorovi disciplinárne opatrenie podľa ust. § 221 ods. 2 písm. b) Exekučného poriadku a to peňažnú pokutu vo výške 1.000,- €.

Návrh na začatie disciplinárneho konania v bode 1) navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že súdny exekútor JUDr. B. G. v rámci vykonávania exekúcie EX xx vedenej v prospech oprávneného Ing. M. R., proti povinným M. S. a A. B. bezdôvodne nekonal v období rokov 2006 až 2017, keď príkaz na začatie exekúcie zrážkami z dôchodku povinného vydal dňa 09.11.2017, hoci údajom o rodnom čísle povinného v danom období disponoval, avšak procesný úkon, smerujúci k vykonaniu exekúcie zrážkami z dôchodku povinného za dané obdobie nevydal, čím konal v rozpore s požiadavkou konania v primeranej lehote a požiadavkou riadneho výkonu exekučnej činnosti.

Bod 2) disciplinárneho návrhu navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že disciplinárne obvinený v rámci exekučného konania EX xx dňa 09.11.2017 vydal exekučný príkaz zrážkami z iných príjmov povinného, v ktorom vymáhaný nárok v časti úroku z omeškania vymedzil v neprípustnom rozsahu rozpornom s exekučným titulom, návrhom na vykonanie exekúcie, ako aj poverením, pričom takto došlo k zmätočnosti výšky sumy, v akej exekútor nariadil vykonať exekúciu.

Bod 3) disciplinárneho návrhu navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že disciplinárne obvinený v rámci exekučného konania EX xx neupovedomil účastníkov konania o ďalších trovách exekúcie, keď v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 27.10.2014 určil predbežné trovy exekúcie v sume 37.509,20 Sk a v exekučnom príkaze zo dňa 09.11.2017 sumu trov určil vo výške 2.194,05 € a upovedomenie o ďalších trovách exekúcie nevydal minimálne ku dňu zapožičania daného exekučného spisu ministerstvu.

Na základe uvedeného skutkového stavu má navrhovateľ za to, že exekútor sa v rámci exekučného konania EX xx dopustil vo všetkých troch bodoch návrhu pochybení, ktoré majú za následok ujmu na právach a záujmoch účastníkov konania, čím sa podľa názoru navrhovateľa dopustil závažného disciplinárneho previnenia, založenom na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Návrh na začatie disciplinárneho konania bol v súlade s ust. § 226 ods. 1 Exekučného poriadku disciplinárne obvinenému doručený dňa 03.12.2019 spolu s oznámením o zložení disciplinárneho senátu, ako aj výzvou na vyjadrenie sa k návrhu a predloženie dôkazov svojich tvrdení.

Podaním, zo dňa 18.12.2019, doručeným Slovenskej komore exekútorov dňa 19.12.2019 disciplinárne obvinený predložil k návrhu na začatie disciplinárneho konania svoje vyjadrenie, kde uvádza, že jeho údajné bezdôvodné nekonanie v období rokov 2006 až 2013 nie je možné považovať za disciplinárne previnenie, nakoľko definícia disciplinárneho previnenia, rozšíreného o skutkovú podstatu zavineného konania exekútora, ktoré má za následok prietahy v exekučnom konaní alebo v disciplinárnom konaní, bola do právneho poriadku zavedená až Zákonom NR SR č. 233/2013 Z.z. s účinnosťou od 01.11.2013. Na základe uvedeného má disciplinárne obvinený za to, že disciplinárnu zodpovednosť za takéto zavinené konanie možno vyvodzovať až po 01.11.2013. V opačnom prípade by išlo o porušenie zásady nullum crimen sine lege, nullum poena sine lege. Taktiež disciplinárne obvinený uviedol, že od roku 2013 boli z jeho strany vykonávané úkony za účelom zistenia majetku povinných, keď vykonal lustráciu účtov povinného v bankách a to elektronickou lustráciou prostredníctvom služby CRIF. Keďže lustrácia účtov bola neúspešná, vykonal opätovne v roku 2017 lustráciu povinných v systéme Sociálnej poisťovne a následne vydal procesné úkony smerujúce k vykonaniu exekúcie zrážkami z dôchodku.

Ďalej disciplinárne obvinený uviedol, že v príkaze na začatie exekúcie zo dňa 09.11.2017 bol vymáhaný nárok vymedzený správne. Pri vydaní exekučného príkazu zrážkami z iných príjmov dňa 09.11.2017 došlo k zjavnej chybe v písaní a prepisovaní a k duplicitnému označeniu príslušenstva, konkrétne úroku z omeškania. Z finančného prehľadu stavu vymáhanej pohľadávky je zrejmé, že tento bol nastavený v súlade s exekučným titulom a len pri transformácii z matematickej časti stavu do písomnej pri vydaní exekučného príkazu došlo k duplicitne úroku z omeškania, ktorú predstavuje celková suma úroku z omeškania vypočítaná ku dňu vydania exekučného príkazu a následne dvoch súm, z ktorých sa úrok z omeškania skladá v rokoch 1994-1997 a následne od 1997 do dňa vydania exekučného príkazu. Uvedená chyba v písaní by nemala vplyv ani na výšku mesačnej zrážky z dôchodku, ani na vznik prípadného preplatku, nakoľko softwarový systém súdneho exekútora by v prípade úhrady celej dlžnej sumy s príslušenstvom tak, ako je vymedzená v príkaze na začatie exekúcie zo dňa 09.11.2017, poukázal na skutočne vymoženú sumu.

K bodu 3) disciplinárneho návrhu disciplinárne obvinený uviedol, že výška trov exekúcie bola stanovená v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 27.10.2004. V príkaze na začatie exekúcie a exekučnom príkaze na vykonanie exekúcie zrážkami z iných príjmov zo dňa 09.11.2017 bola určená výška trov exekúcie v závislosti od výšky vymáhaného nároku v dôsledku plynutia času.

Na základe uvedených skutočností má disciplinárne obvinený za to, že z jeho strany nedošlo k disciplinárnemu previneniu a už vôbec nie závažnému disciplinárnemu previneniu

a navrhuje, aby disciplinárny senát rozhodol, že v konaní EX xx sa disciplinárneho previnenia nedopustil.

Oznámenie o nariadení ústneho pojednávania vo veci DK 11/2019, 7Dk/4/2019 bolo disciplinárne obvinenému doručené do vlastných rúk dňa 12.02.2020, pričom termín pojednávania bol určený na deň 10.03.2020 o 11.30 hod.

Na vykonanom ústnom pojednávaní po prednesení návrhu na začatie disciplinárneho konania zástupkyňou navrhovateľa, predseda disciplinárneho senátu skonštatoval, že návrh v bode 2/ a v bode 3/ nie je možné senátom preskúmať, nakoľko v zmysle ust. §223 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, bol návrh Slovenskej komore exekútorov doručený po uplynutí 2-ročnej prekluzívnej doby.

Zástupkyňa navrhovateľa následne na konštatovanie predsedu senátu uviedla, že pre posúdenie dodržania subjektívnej a objektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu je potrebné sa riadiť ust. §223 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý hovorí o tom, že návrh je minister oprávnený podať do 12 mesiacov od kedy sa dozvedel o disciplinárnom previnení a najneskôr do dvoch resp. štyroch rokov dokedy došlo k disciplinárnemu previneniu. Táto lehota sa považuje za zachovanú, keď je disciplinárny návrh podaný pred jej uplynutím. Okamih doručenia návrhu nie je pre posúdenie otázky zachovania včasnosti podania návrhu relevantný.

V prejednávanej veci bol disciplinárny návrh podaný, čiže odovzdaný na poštovú prepravu dňa 08.11.2019, teda podľa názoru navrhovateľa bol podaný včas. Podľa názoru navrhovateľa bol disciplinárny návrh aj pre skutok v bode 3 disciplinárneho návrhu podaný včas a to v súlade s ust. § 223 ods. 2 Exekučného poriadku, z dôvodov uvedených v predchádzajúcom odseku.

Zároveň zástupkyňa navrhovateľa k vyjadreniu disciplinárne obvineného zo dňa 18.12.2019 uviedla, že ust. § 220 Exekučného poriadku obsahuje všeobecnú definíciu disciplinárneho previnenia exekútora a nezakladá konkrétne skutkové podstaty. Všetky ustanovenia ktorých porušenie navrhovateľ kladie disciplinárne obvinenému za vinu, boli súčasťou právneho poriadku už v čase začatia exekučného konania.

K postaveniu exekútora a jeho podiele na výkone verejnej moci sa v početných rozhodnutiach vyjadril aj Ústavný súd SR a jeho závery v tomto smere možno považovať za jednotné a ustálené. ÚS SR sústavne konštatoval, že v rámci deľby verejnej alebo štátnej moci sa exekútor podieľa na plnení pozitívneho záväzku štátu a v súvislosti s realizáciou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu v rozsahu ustanovenom zákonom, t. j. v rozsahu núteného výkonu rozhodnutí resp. výkonu exekúcie. Napr. v uznesení spis. zn.: I. ÚS 364/2011 z 20.09. 2011 súd uvádza cit.: „Nútený výkon rozhodnutí podľa Exekučného poriadku je súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tento záver vychádza z toho, že exekúciu síce vykonáva exekútor, ale na základe splnomocnenia štátom, ktoré sa materializuje v konkrétnej veci poverením súdu na vykonanie konkrétnej exekúcie. Toto

poverenie potvrdzuje, že exekútor rozhoduje a exekvuje v mene súdnej moci.“ Preto exekúcia vykonávaná podľa Exekučného poriadku musí byť v súlade s ústavnoprávnymi princípmi Ústavy, Listiny základných práv a slobôd a Dohovoru, ako aj s princípmi spravodlivého procesu v širšom zmysle slova, vrátane prerokovania veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 Ústavy SR resp. na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru.

V nadväznosti na uvedené závery sa Ústavný súd v rámci konania o ústavných sťažnostiach fyzických a právnických osôb vo svojich rozhodnutiach vecne zaoberal aj možnou zodpovednosťou exekútora za tzv. prietahy pri výkone exekúcie, a to ešte pred novelizáciou ust. § 220 ods. 1 Exekučného poriadku, uskutočnenou zákonom č. 299/2013 Z.z. a túto nevytlúčil z prieskumu, z čoho vyplýva, že konanie exekútora resp. jeho nečinnosť je dôvodné posudzovať aj z hľadiska ústavne garantovaného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Vyplýva to napr. z uznesenia spis. zn.: 3ÚS 364/2011 z 13.09.2011.

Zástupkyňa navrhovateľa zdôraznila, že práve ust. § 46 ods. 1 Exekučného poriadku ustanovuje povinnosť povereného exekútora postarať sa o vykonanie exekúcie. Exekútor koná z úradnej moci, bez zreteľa na činnosť resp. nečinnosť účastníka konania. Činnosť-povinnosť exekútora podľa § 46 ods. 1 Exekučného poriadku, musí byť interpretovaná v súlade so zadefinovaným postavením exekútora a už uvedenými ústavnoprávnymi princípmi zakotvenými v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj právami garantovanými Dohovorom, samozrejme so zohľadnením konkrétnych okolností veci t. j. či existovali nejaké vážne a ospravedlniteľné prekážky, ktoré bránili exekútorovi realizovať úkony exekučnej činnosti.

V prejednávanom prípade je z predložených dôkazov zrejmé, že exekútor počas obdobia rokov 2006 až 2017 preukázateľne nevykonával žiadne relevantné úkony smerujúce k vymoženiu pohľadávky oprávneného napriek tomu, že povinný najneskôr od r. 2003 disponoval postihnuteľným majetkom resp. príjmom. Ani samotný exekútor neuviedol vo svojom písomnom vyjadrení žiadne dôvody ktoré mu bránili v plnení si svojich povinností podľa ust. § 46 ods. 1 Exekučného poriadku.

Zástupkyňa navrhovateľa súčasne dala do pozornosti disciplinárneho senátu rozhodnutie Nejvyššího správného soudu ČR spis. zn.: 14Kse 2/2011 zo dňa 30.05.2011, v ktorom súd v rámci konania o kárnej žalobe uznal exekútora, voči exekútorovi skutkovo a právne obdobnej veci, vinným pre nečinnosť, pričom v odôvodnení konštatoval, že „základným pravidlom pre časovú pôsobnosť trestných zákonov je, že trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, účinného v čase kedy bol čin spáchaný. Z tohto pravidla platí výnimka, dávajúca prednosť novému zákonu ak je pre páchatel'a priaznivejší. Ak sa zákon zmení počas páchania činu, použije sa zákon ktorý je účinný pri dokončení konania, ktorým je čin spáchaný.

V pokračovaní v trestnom čine, trestné činy trváce a hromadné tvoria jediný skutok. Teda u trvácich trestných činov je časom spáchania činu moment ukončenia protiprávneho stavu. Pokračovacie, trváce a hromadné činy sa posudzujú podľa prísnejšieho zákona, účinného v čase ukončenia trestného činu aj vtedy, keď časť skutku hoci aj prevažná, spadá

do doby účinnosti starého trestného zákona pre páchatel'a priaznivejšieho.“ Na základe uvedeného má navrhovateľ zato, že disciplinárny návrh pre skutok v bode 1 bol v celom rozsahu podaný dôvodne.

K prednesenému vyjadreniu zástupkyne navrhovateľ'a následne disciplinárne obvinený uviedol, že prioritne trvá na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 18.12.2019. Má za to, že obdobie od 2006 až 11.11.2015 je prekludované. Úkony, ktoré boli v danom konaní vykonávané považuje za postačujúce a v súlade so zákonom, keďže v žiadnom ustanovení Exekučného poriadku nie je stanovený časový a úkonový katalóg, kedy a čo má exekútor vykonať. V kontexte všetkých exekúcií, ktoré vedie disciplinárne obvinený, ako súdny exekútor, sú jednotlivé úkony štandardne vykonávané v zmysle materiálnych a personálnych možností.

Ako súdny exekútor je v zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR ako aj všeobecných súdov, považovaný za podnikateľ'ský subjekt a ako taký sa môže pohybovať len v určitých finančných limitoch. Žiaden exekútor na rozdiel od súdov nie je napojený na štátny rozpočet. Táto skutočnosť bola viackrát skonštatovaná a zohľadnená aj pri rozhodovaní Ústavného súdu, aj pri rozhodovaní Súdu pre ľudské práva, ktorý považuje exekútora za podnikateľ'ský subjekt. Pri rozhodovaní o porušení čl. 48 a iných Ústavy SR konštatuje, že je nutné brať ohľad jednak na rozhodovaciu činnosť súdu a jednak na možnosti a činnosť exekútora. Pokiaľ navrhovateľ konštatuje, že neboli vykonávané žiadne úkony v rozhodnom období, z exekučného spisu je zrejmé, že úkony vykonávané boli.

Ďalej disciplinárne obvinený uviedol, že tak ako konštatovala aj zástupkyňa navrhovateľ'a, správne trestanie je v zmysle Engeletových kritérií potrebné subsumovať pod rovnaký režim, ako trestanie za trestné činy. Na základe toho, má disciplinárne obvinený za to, že nie je jeho povinnosťou preukazovať nevinu, ale naopak navrhovateľ musí konkrétne disciplinárne previnenie preukázať.

Má za to, že v období ktoré nespadá pod preklúziu – t. j. roky 2015, 2016, 2017, boli z jeho strany vykonávané úkony smerujúce k zisteniu majetkových pomerov povinného a to konkrétne 21.05 2015 a 16.08. 2016 zisťovanie vlastníctva účtu v banke a keďže tieto boli neúspešné, bol daný dotaz na Sociálnu poisťovňu a nariadená zrážka z dôchodku povinného. Tieto úkony boli urobené z dôvodov hospodárnosti konania nakoľko od r. 2013 bolo možné vykonávať lustrácie bánk, elektronicky a za prijateľnejší poplatok. Aj napriek tomu čo uviedol o prekluzívnej dobe, poukázal na skutočnosť, že takto boli zisťované vlastníctvo účtov 30.08.2013, 26.06.2014, čiže frekvencia úkonov v každom spise bola jedenkrát ročne.

Na otázku predsedu disciplinárneho senátu, či disciplinárne obvinený súdny exekútor môže súčinnosti, o ktorých tvrdí vo svojej výpovedi, doložiť do disciplinárneho spisu, disciplinárne obvinený tieto krátkou cestou predsedovi senátu predložil, pričom išlo o žiadosť o poskytnutie súčinnosti do peňažného ústavu zo dňa 30. 08.2013, žiadosť o poskytnutie súčinnosti do peňažného ústavu zo dňa 26. 06. 2014, žiadosť o poskytnutie súčinnosti do peňažného ústavu zo dňa 21.05.2015, odpoveď zo 16.08.2016 z ISSE NEW Aura-banka, preukazujúci vlastníctvo účtu povinného v peňažnom ústave.

Následne zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že k doloženým súčinnostiam nepovažuje za potrebné vyjadriť sa, avšak chcela by dodať, že disciplinárne obvinený stále nevysvetlil, prečo pristúpil k výkonu exekúcie zrážkami z iných príjmov povinného až po takmer 14 rokoch odkedy bol dôchodok povinnému priznaný.

Na položenú otázku navrhovateľa disciplinárne obvinený uviedol, že v roku 2017 bolo podľa oznámenia Sociálnej poisťovne možné vykonávať z dôchodku zrážku. Zároveň konštatoval, že mu nie je zrejmé, odkiaľ má navrhovateľ vedomosť o tom, že povinný poberal taký dôchodok, z ktorého bolo možné vykonávať zrážky.

Zástupkyňa navrhovateľa na otázku disciplinárne obvineného uviedla, že pre posúdenie disciplinárnej zodpovednosti v prejednávanej veci nie je podstatné, či hypoteticky bolo alebo nebolo, a odkedy, možné realizovať zrážky z dôchodku povinného. Túto otázku by vedela posúdiť iba Sociálna poisťovňa. Podstatné je, že exekútor nevykonal žiadny relevantný úkon smerujúci, k vymoženiu pohľadávky z dôchodku povinného až do roku 2017.

Disciplinárne obvinený následne k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že má za to, že zákon /Exekučný poriadok/ určením hmotnoprávnej, nie procesnoprávnej lehoty, stanovuje, na ktorom orgáne a kedy treba doručiť podanie. Disciplinárne konanie sa začína na návrh. Návrh sa podáva na komore. Konanie je začaté dňom keď jej bol návrh doručený, t.j. doručením orgánu a nie subjektu ktorý zabezpečuje prepravu zásielok. Na rozdiel od procesnoprávnej normy, kde stačí uplatniť procesnoprávnu lehotu doručením subjektu, zabezpečujúcemu prepravu zásielok.

Predseda disciplinárneho senátu po uvedených vyjadreniach skonštatoval k bodu 1) disciplinárneho návrhu, že vychádzajúc z ust. § 228d Exekučného poriadku podľa ktorého pre rozhodnutie disciplinárneho senátu je rozhodujúci skutkový a právny stav v čase, keď k disciplinárnemu previneniu došlo, bolo na disciplinárne previnenie uvedené v bode 1) návrhu na začatie disciplinárneho konania, potrebné aplikovať právnu úpravu účinnú do 31.10.2013 a to pokiaľ ide o obdobie rokov 2006 až október 2013 bezdôvodného nekonania disciplinárne obvineného a následne za obdobie november 2013 až rok 2017 právnu úpravu účinnú od 01.11.2013.

Podľa § 223 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) účinného do 31.10.2013 Disciplinárne konanie sa začína na návrh. Bez návrhu možno disciplinárne konanie začať len v prípade, ak vec disciplinárnej komisii postúpil orgán činný v trestnom konaní.

Podľa ust. § 223 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.10.2013 návrh na začatie disciplinárneho konania je oprávnený podať minister, predseda súdu a prezident komory (ďalej len „navrhovateľ“) do jedného roka odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr do troch rokov odo dňa, keď došlo k disciplinárnemu previneniu.

V súlade s ust. § 220 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.10.2013 disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, porušenie sľubu, správanie, ktorým narúša dôstojnosť svojej funkcie, a pokračovanie napriek predchádzajúcej výzve vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s funkciou exekútora.

Pokiaľ zákonná úprava účinná do 31.10.2013 neobsahovala skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia, spočívajúceho v zavinenom konaní exekútora, ktoré má za následok priet'ahy v exekučnom konaní alebo v disciplinárnom konaní, disciplinárnu zodpovednosť za takéto konanie v období do 31.10.2013 voči disciplinárne obvinenému nemožno vyvodzovať. Opačný postup by predstavoval porušenie zásady nullum crimen sine lege, nullum poena sine lege.

Pokiaľ ide o obdobie od 01.11.2013 do 10.11.2015 bezdôvodného nekonania disciplinárne obvineného, tu disciplinárny senát konštatuje, že Zákonom NR SR č. 299/2013 Z.z. s účinnosťou od 1. novembra 2013, sa definícia disciplinárneho previnenia rozšírila o novú skutkovú podstatu a to o novú vetu „Disciplinárnym previnením je aj zavinené konanie exekútora, ktoré má za následok priet'ahy v exekučnom konaní alebo v disciplinárnom konaní.“ Disciplinárnu zodpovednosť za takéto zavinené konanie teda po 1. novembri 2013 možno vyvodzovať.

V súlade s ust. § 223 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.11.2013 návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať do 12 mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr do dvoch rokov odo dňa, keď došlo k disciplinárnemu previneniu a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa exekútor dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok priet'ahy v exekučnom konaní, najneskôr do štyroch rokov odo dňa, keď došlo k disciplinárnemu previneniu.

Disciplinárne konanie začalo podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorý bol Slovenskej komore exekútorov doručený dňa 11.11.2019. Objektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania pri disciplinárnom previnení spočívajúcom v zavinených priet'ahoch v exekučnom konaní je štvorročná. Na základe uvedenej skutočnosti teda disciplinárny senát konštatuje, že v prípade obdobia od 01.11.2013 do 10.11.2015 došlo zo strany navrhovateľa k zmeškaniu lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania a preto bolo konanie v tejto časti potrebné zastaviť.

Disciplinárny senát sa po ustálení vyššie uvedeného, ďalej zaoberal možným spáchaním priestupku, ktorý je kladený za vinu disciplinárne obvinenému, za obdobie od 11.11.2015 do 09.11.2017, kedy bol vydaný príkaz na začatie exekúcie zrážkami z dôchodku povinného.

K bodu 2) disciplinárneho návrhu predseda disciplinárneho senátu uviedol, že disciplinárne obvinenému je kladené za vinu, že exekučným príkazom, zo dňa 09.11.2017 nariadil Sociálnej poisťovni vykonať zrážky z dôchodku povinného nad zákonom prípustný rozsah, vzhľadom na zmätočnosť výšky vymáhanej sumy, uvedenej v predmetnom exekučnom príkaze.

V súlade s ust. § 223 ods. 1 Exekučného poriadku, disciplinárne konanie je začaté dňom, keď bol návrh doručený komore.

V súlade s ust. § 223 ods. 2 Exekučného poriadku, návrh na začatie disciplinárneho konania je oprávnený podať minister, predseda súdu, prezident komory a predseda kontrolnej komisie do 12 mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr do dvoch rokov odo dňa, keď došlo k disciplinárnemu previneniu.

Vychádzajúc z vyššie uvedenej zákonnej úpravy objektívnej premlčacej doby pri posudzovaní predmetného skutku disciplinárny senát po preštudovaní na vec sa vzťahujúceho exekučného spisu sp. zn. EX xx ustálil, že ku spáchaniu disciplinárneho previnenia, ktoré je súdnemu exekútorovi kladené za vinu, malo dôjsť dňa 09.11.2017, t.j. dňom vydania exekučného príkazu zrážkami z dôchodku povinného. Návrh na začatie disciplinárneho konania bol Slovenskej komore exekútorov doručený dňa 11.11.2019.

Návrh na začatie disciplinárneho konania predstavuje procesný úkon, ktorým sa iniciuje disciplinárne konanie. V oblasti procesného práva sa za okamih, kedy sa určitá písomnosť považuje za účinne doručenú, preferuje skutočné prevzatie písomnosti adresátom a jeho oboznámenie sa s obsahom tejto písomnosti. Uvedenú skutočnosť je možné vyvodiť aj zo samotného ustanovenia § 223 ods. 1 Exekučného poriadku v zmysle ktorého disciplinárne konanie začína na návrh. Návrh sa podáva komore. Konanie je začaté dňom, keď bol návrh doručený komore, to znamená, keď došlo ku skutočnému prevzatiu návrhu na začatie disciplinárneho konania komorou, čo v prejednávanej veci bolo dňa 11.11.2019.

Nakoľko dvojročná lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania uplynula dňom 09.11.2019, došlo zo strany navrhovateľa k zmeškaniu lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania a preto bolo konanie v tejto časti potrebné zastaviť.

Disciplinárny senát v danej súvislosti za použitia ust. § 228h Exekučného poriadku, považuje za potrebné upriamiť pozornosť aj na ust. § 20 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

Uvedené zákonné ustanovenie určuje prekluzívnu prejednacíu lehotu, počas ktorej je správny orgán povinný vec prejednať a právoplatne ju ukončiť najneskôr v posledný deň tejto lehoty. Uplynutím tejto lehoty zaniká oprávnenie správneho orgánu vyvodiť zodpovednosť za spáchaný priestupok, pričom na jej uplynutie je orgán prejednávajúci vec prihliadnuť ex offa.

Disciplinárny senát má za to, že v prípade previnenia, ktoré je disciplinárne obvinenému kladené za vinu v bode 2) disciplinárneho návrhu, nie je možné toto prejednať z dôvodu uplynutia dvojročnej prekluzívnej lehoty od spáchania skutku, ktorá v danej veci uplynula dňa 09.11.2019.

Aj napriek skutočnosti, že uvedený deň pripadol na sobotu, disciplinárny senát má za to, že k uplynutiu prejednávanej lehoty došlo práve v tento deň, ktorý je číselne zhodný s dňom dokonania disciplinárneho previnenia (dňom vydania exekučného príkazu), navýšeným o dva roky. Pripustenie výkladu, že k uplynutiu lehoty malo dôjsť až uplynutím najbližšieho pracovného dňa, by bolo v rozpore s povinnosťou prejednaní veci najneskôr uplynutím dvoch rokov od spáchania skutku, ktorý je disciplinárne obvinenému kladený za vinu. Keďže ide o lehotu zákonnú, táto je stanovená všeobecne záväzným právnym predpisom a disciplinárny senát nemá oprávnenie predĺžiť ju. Zmeškaním tejto lehoty došlo k zániku oprávnenia disciplinárneho senátu danú vec prejednať.

Následne predseda disciplinárneho senátu k bodu 3) disciplinárneho návrhu uviedol, že v tomto bode návrhu je disciplinárne obvinenému kladené za vinu, že v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 27.10.2004 určil predbežné trovy exekúcie v sume 1.245,08 € vrátane DPH a v exekučnom príkaze zo dňa 09.11.2017 určil sumu trov exekúcie vo výške 2.194,05 €, pričom o vzniku ďalších trov exekúcie účastníkov konania neupovedomil, čím porušil povinnosť ustanovenú § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.10.2013.

V súlade s ust. §228h Exekučného poriadku pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti exekútora sa primerane použije časť I všeobecného predpisu o priestupkoch, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné.

Podľa ust. § 4 ods. 3 Zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb. konaním sa rozumie aj opomenutie takého konania, na ktoré bol páchatel' vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery povinný.

Zákonná úprava tak počíta s možnosťou spáchania priestupku aj opomenutím konania, t.j. vlastnou nečinnosťou. Za priestupok je však možné považovať len také omisívne konanie, pri ktorom opomenutie je vždy naviazané na porušenie konkrétnej povinnosti, s ktorou je spojená a zároveň vyžadovaná aktivita páchatel'a /disciplinárne obvineného/. V prípade, ak takáto aktivita zo strany páchatel'a /disciplinárne obvineného/ nenastala, došlo k spáchaní priestupku, za ktorý páchatel' /disciplinárne obvinený/ zodpovedá.

V súlade s ust. § 20 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

V prejednávanej veci došlo zo strany disciplinárne obvineného k vydaniu exekučného príkazu dňa 09.11.2017. Podľa ust. § 202 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.10.2013, ak počas vykonávania exekúcie vzniknú ďalšie trovy exekúcie, upovedomí o nich exekútor oprávneného a povinného. V prípade nesúhlasu s tak vyčíslenými trovami má účastník exekučného konania právo podať námietky do troch dní odo dňa doručenia upovedomenia o ďalších trovách exekúcie.

Keďže zákon v zmysle uvedeného poskytoval účastníkom konania možnosť procesnej obrany proti vyčísleným trovám exekúcie skôr, ako došlo k ich zexekvovaniu vydaním exekučného príkazu, disciplinárny senát má za to, že posledným dňom, v ktorý malo byť upovedomenie o ďalších trovách exekúcie vydané, bol najneskôr deň 09.11.2017.

Keďže na prejednanie priestupku (disciplinárneho previnenia) sa vzťahuje zákonná dvojročná prekluzívna lehota, ktorá začína plynúť spáchaním priestupku – v prejednávacom prípade dňom 09.11.2017, disciplinárny senát má za to, že k uplynutiu uvedenej lehoty došlo dňom 09.11.2019, kedy došlo k zániku oprávnenia disciplinárneho senátu danú vec prejednať a preto bolo konanie v tejto časti potrebné zastaviť.

Následne pre objasnenie skutku, ktorý je disciplinárne obvinenému kladený za vinu v bode 1) disciplinárneho návrhu a to pokiaľ ide o obdobie od 12.11.2015 do 09.11.2017, disciplinárny senát na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a to konkrétne dokazovanie výsluchom zástupkyne navrhovateľa, disciplinárne obvineného, oboznámením exekučného spisu EX xx ako aj ďalších listinných dôkazov (Poverenie na vykonanie exekúcie zo dňa 10.11.1997, upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 27.10.2004 + doručenky, žiadosť exekútora zo dňa 27.10.2004 – Sociálna poisťovňa, žiadosť exekútora zo dňa 26.10.2005 – Mestský úrad Trenčín, žiadosti exekútora adresované Sociálnej poisťovni dňa 11.06.2006, 15.05.2007, 26.06.2008, 02.07.2009, 05.05.2010, 11.07.2011, elektronická lustrácia účtov povinného zo dňa 16.08.2016, elektronická lustrácia povinného v systéme Sociálnej poisťovne dňa 17.02.2017, exekučný príkaz zo dňa 09.11.2017), listinných dôkazov predložených krátkou cestou na ústnom pojednávaní a to žiadosť o poskytnutie súčinnosti do peňažného ústavu zo dňa 30. 08.2013, žiadosť o poskytnutie súčinnosti do peňažného ústavu zo dňa 26. 06. 2014, žiadosť o poskytnutie súčinnosti do peňažného ústavu zo dňa 21.05.2015, odpoveď zo 16.08.2016 z ISSE NEW Aura-banka, preukazujúci vlastníctvo účtu povinného v peňažnom ústave).

Nakoľko zástupkyňa navrhovateľa ani disciplinárne obvinený nemali žiadne iné návrhy na doplnenie dokazovania, predseda disciplinárneho senátu vyhlásil dokazovanie za skončené. V rámci záverečnej reči zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že na základe vykonaných dôkazov má zato, že v zmysle skoršieho vyjadrenia daného v priebehu pojednávania, bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný dôvodne. Disciplinárne obvinený uviedol, že v tomto exekučnom konaní nedošlo k porušeniu predpisov, ktoré by bolo možné uznať za disciplinárne previnenie a už vôbec nie za závažné disciplinárne previnenie. Navrhol preto, aby disciplinárny senát po vyhodnotení dokazovania rozhodol, že ako poverený exekútor sa v exekučnom konaní EX xx nedopustil disciplinárneho previnenia a následne aby mu neuložil disciplinárne opatrenie.

Po preskúmaní skutkového a právneho stavu disciplinárny senát dospel k nasledovnému záveru:

Disciplinárne obvinený JUDr. B. G., súdny exekútor so sídlom xx neporušil ust. § 46 ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré exekútorovi určuje povinnosť postarať sa o vykonanie

exekúcie pokiaľ možno v celom rozsahu a v čo najkratšom čase, resp. v lehotách primeraných konkrétnym okolnostiam veci a ani Ústavou garantované právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

V súlade s ust. § 46 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 exekútor poverený vykonaním exekúcie sa postará o jej vykonanie. Uvedené zákonné ustanovenie v sebe inkorporuje zásadu oficiality, v zmysle ktorej sa má exekútor postarať o vykonanie exekúcie tak, aby bola čo možno najhospodárnejšia a vykonaná pri dodržaní princípu ochrany a obrany povinného a tretích osôb.

Povinný v rámci exekúcie EX xx využil prostriedok svojej procesnej obrany, keď dňa xx podal námietky proti exekúcii, ktoré boli uznesením Okresného súdu xx č.k. ER xx zo dňa xx zamietnuté. Taktiež podaním, zo dňa xx povinný podal návrh na odklad a návrh na zastavenie exekúcie, ktoré návrhy boli zamietnuté uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. xx zo dňa xx, čím princíp ochrany a obrany povinného v prebiehajúcom exekučnom konaní bol dodržaný.

V súlade s ust. § 64 Exekučného poriadku spôsob vykonania exekúcie určí exekútor, ak tento zákon neustanovuje inak. Spôsob vykonania exekúcie určí exekútor tak, aby bol primeraný vymáhanej povinnosti a aby hodnota zabezpečeného majetku povinného zodpovedala hodnote vymáhanej povinnosti.

Pri posudzovaní otázky, či v konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), je potrebné v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňovať tri základné kritéria, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej sa koná, správanie účastníka konania a postup samotného súdu.

Pri hodnotení, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom sa disciplinárny senát oboznámil s obsahom exekučného spisu EX xx z ktorého vyplýva, že v danej veci nejde o zložitú exekučnú vec.

Disciplinárny senát sa taktiež zaoberal otázkou správania sa účastníka exekučného konania – povinného M. S. Exekúcia EX xx je vedená na podklade exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu xx č.k. xx zo dňa 14.03.1996. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené do vlastných rúk dňa 03.11.2004.

Disciplinárny senát má za to, že pokiaľ povinný vo svojej s'ťažnosti zo dňa 28.03.2019 uvádza, že konajúci súdny exekútor nedbal na účelnosť a hospodárnosť konania, keď podľa názoru povinného bol pri výkone exekúcie nečinný, vyvstáva v tejto súvislosti otázka, akú aktivitu za obdobie od právoplatnosti exekučného titulu a vedomosti o existencii dlhu, smerujúcu k uspokojeniu judikovanej pohľadávky oprávneného, vyvinul povinný . Povinný sám svojim omisívnym konaním vo vzťahu k úhrade svojho záväzku voči oprávnenému, spôsobil nárast príslušenstva pohľadávky, hoci sám vedel alebo musel vedieť, že následkom nezaplatenia záväzku bude z dôvodu plynutia času nárast príslušenstva pohľadávky oprávneného.

Pokiaľ ide o postup samotného súdneho exekútora, v období od 12.11.2015 do 09.11.2017 disciplinárne obvinený súdny exekútor vykonal lustráciu účtov povinného dňa 16.08.2016 prostredníctvom elektronického systému lustrácií, dňa 17.02.2017 a 07.11.2017 elektronickú lustráciu povinného v systéme Sociálnej poisťovne a dňa 08.11.2017 lustráciu povinného v registri konkurzných konaní. Po pozitívnom výsledku lustrácie v systéme Sociálnej poisťovne, dňa 09.11.2017 vydal príkaz na začatie exekúcie a exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami z dôchodku povinného.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu.

V predmetnej disciplinárnej veci vykonaným dokazovaním nebolo zistené a preukázané, že by disciplinárne obvinený konal nezákonne, s motiváciou konať v neprospech povinného. V žiadnom prípade totiž nie je možné vyvodiť záver, že disciplinárne obvinený počas vedenia exekúcie EX xx spôsobil u povinného stav právnej neistoty, keď sám povinný mal o existencii a výške svojho záväzku voči oprávnenému vedomosť a od vydania exekučného titulu resp. od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinný dobrovoľne nespĺnil, resp. ani len čiastočne nespĺnil povinnosti, uložené v právoplatnom exekučnom titule.

V súlade s ust. § 219 Exekučného poriadku exekútor je disciplinárne zodpovedný za disciplinárne previnenie.

Podľa ust. § 220 ods. 1 Exekučného poriadku disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, porušenie iných povinností podľa tohto zákona, porušenie sľubu, správanie, ktorým narúša dôstojnosť svojej funkcie, a pokračovanie napriek predchádzajúcej výzve vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s funkciou exekútora. Disciplinárnym previnením je aj zavinené konanie exekútora, ktoré má za následok prietahy v exekučnom konaní alebo v disciplinárnom konaní.

Podľa ust. § 220 ods. 2 Exekučného poriadku konanie uvedené v odseku 1 je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, jeho opakovanie alebo iné príťažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená. Závažným disciplinárnym previnením je aj nezaplatenie právoplatne uloženej peňažnej pokuty podľa § 221 ods. 1 a 2 v lehote určenej v rozhodnutí.

Analyzujúc skutkový stav veci, disciplinárny senát dospel k záveru, že zo strany disciplinárne obvineného nedošlo k naplneniu obligatórnych pojmových znakov skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 220 Exekučného poriadku po stránke objektívnej aj subjektívnej, nakoľko v období od 12.11.2015 do 09.11.2017 disciplinárny senát v rámci exekúcie EX xx nezohľadil existenciu prietáhov v exekučnom konaní.

Na základe vyššie uvedeného právneho a skutkového stavu v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa ust. § 228b ods. 1 Exekučného poriadku trovami disciplinárneho konania sú najmä účelne vynaložené výdavky účastníkov disciplinárneho konania, svedočné, znalečné a výdavky spojené s predložením listiny.

Podľa ust. § 228b ods. 2 Exekučného poriadku každý účastník disciplinárneho konania znáša trovy konania, ktoré mu vznikli a trovy svojho zástupcu, ostatné trovy disciplinárneho konania znáša komora, ak odsek 3 alebo 4 neustanovuje inak.

V zmysle § 228b ods. 3 EP, ak disciplinárny senát rozhodne, že disciplinárne obvinený je vinný, má navrhovateľ a SKE voči exekútorovi, proti ktorému bolo vedené disciplinárne konanie, nárok na náhradu účelne vynaložených výdavkov, ktoré im vznikli a ktoré znášali v disciplinárnom konaní .

Podľa § 228c ods. 3 EP o trovách SKE, ktoré sa majú nahradiť podľa tohto zákona, disciplinárny senát rozhodne aj bez návrhu.

Vyúčtovanie trov disciplinárneho konania je upravené v zmysle Smernice SKE o odmeňovaní a vyúčtovaní nákladov členov disciplinárnej komisie a členov disciplinárneho senátu (ďalej len Smernica), ktorá bola schválená prezídiom SKE zo dňa 15.12.1999 a nadobudla účinnosť 1.1.2000 v znení dodatku č.1 schválený prezídiom SKE 16.10.2013 účinným 16.10.2013 a dodatku č.2 schválenom prezídiom SKE 16.3.2015, ktorý nadobudol účinnosť 26.3.

V zmysle tejto smernice je vyúčtovanie nasledovné: (suma v EUR).

Predseda DK SKE JUDr. Boris Gerbery	xx- EUR
Predseda DS DK SKE JUDr. Jozef Ďurica	xx EUR
Člen DS JUDr. Jaroslav Mráz	xx EUR
Člen DS SKE JUDr. Eva Šajánková	xx EUR

- predseda disciplinárnej komisie JUDr. Boris Gerbery **xx- EUR** (čl. III ods. 1 druhá veta Smernice) za každý prijatý návrh,
- predseda 7.disciplinárneho senátu JUDr. Jozef Ďurica **xx EUR** (odmena predsedu disciplinárneho senátu xx,- EUR čl. III ods. 2 Smernice, náklady spojené s vedením disciplinárneho spisu xx,- EUR čl. II písm. e) Smernice, odmena za prípravu pojednávania, za zasadnutie disciplinárneho senátu a vyhotovenie rozhodnutia v počte 7 hodín x xx,- EUR = **xx,- EUR** čl. III ods. 3 Smernice, cestovné náhrady vo výške xx EUR v zmysle z. č. 238/2002 Z. z. čl. III ods. 4 Smernice)
- člen disciplinárneho senátu JUDr. Jaroslav Mráz **xx EUR** (odmena za zasadnutie disciplinárneho senátu v počte 5 hodín x xx- EUR = xx,- EUR, (čl. III ods. 3 Smernice),

- člen disciplinárneho senátu JUDr. Eva Šajánková xx **EUR**, (odmena za zasadnutie disciplinárneho senátu v počte 5 hodín x xx,- EUR = xx,- EUR, (čl. III ods. 3 Smernice, cestovné náhrady vo výške xx EUR v zmysle z. č. 238/2002 Z. z. čl. III ods. 4 Smernice)

Trovy disciplinárneho konania vo výške xx **EUR** (slovom: xx) znáša Slovenská komora exekútorov.

Poučenie

Proti výroku tohto rozhodnutia o zastavení disciplinárneho konania v časti bodu 1) návrhu na začatie disciplinárneho konania, týkajúceho sa obdobia rokov 2006 až október 2013 a taktiež obdobia od 01.11.2013 do 11.11.2015, v časti bodov 2) a bodov 3) návrhu na začatie disciplinárneho konania je v súlade s ust. § 228a ods. 2 Exekučného poriadku prípustné odvolanie a to do 15 dní od doručenia rozhodnutia; o odvolaní rozhoduje iný disciplinárny senát.

Voči výroku o neuznaní viny disciplinárne obvineného nie je možné podať opravný prostriedok. Proti tomuto výroku rozhodnutia možno podať správnu žalobu do 15 dní odo dňa jeho doručenia rozhodnutia. Na konanie o správnej žalobe je kauzálny príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici.

V Bratislave, dňa 10.03.2020

JUDr. Jozef Ďurica
predseda 7.disciplinárneho senátu